

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 16. novembra 2016 *

„Predhodno odločanje — Območje svobode, varnosti in pravice — Uredba (EU) št. 1215/2012 — Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah — Področje uporabe — Člen 24, točka 1, prvi odstavek — Izključna pristojnost v postopkih, katerih predmet so stvarne pravice na nepremičninah — Člen 7, točka 1(a) — Posebna pristojnost v zadevah v zvezi s pogodbenimi razmerji — Tožba za razglasitev ničnosti darilne pogodbe o nepremičnini in za izbris vknjižbe lastninske pravice iz zemljiške knjige“

V zadevi C-417/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (deželno sodišče za civilne zadeve na Dunaju, Avstrija) z odločbo z dne 23. julija 2015, ki je na Sodišče prispela 29. julija 2015, v postopku

Wolfgang Schmidt

proti

Christiane Schmidt,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi M. Ilešič, predsednik senata, A. Prechal, sodnica, A. Rosas, sodnik, C. Toader (poročevalka), sodnica, in E. Jarašiūnas, sodnik,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za W. Schmidta C. Beck, odvetnik,
- za C. Schmidt M. Bartlmä, odvetnik,
- za avstrijsko vlado G. Eberhard, agent,
- za češko vlado M. Smolek in J. Vlácil, agenta,
- za Evropsko komisijo G. von Rintelen in M. Wilderspin, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 7. julija 2016

* Jezik postopka: nemščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 24, točka 1, prvi odstavek, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Wolfgangom Schmidtom in Christiane Schmidt zaradi razglasitve ničnosti darilne pogodbe o nepremičnini, ki je v Avstriji.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 15, 16 in 34 Uredbe št. 1215/2012 je navedeno:
 - „(15) Pravila o pristojnosti bi morala biti čim bolj predvidljiva in morajo temeljiti na načelu, da se pristojnost praviloma določa po stalnem prebivališču toženca. Pri tem bi morala taka pristojnost vedno obstajati, razen v nekaterih točno opredeljenih primerih, v katerih je zaradi predmeta spora ali avtonomije strank upravičena druga navezna okoliščina. [...]
 - (16) Poleg stalnega prebivališča toženca bi morala obstajati tudi alternativna podlaga pristojnosti, ki temelji na tesni povezavi med sodiščem in sporom, ali ki pripomore k pravilnemu delovanju pravosodja. Obstoj tesne povezave bi moral zagotoviti pravno varnost in preprečiti možnost, da bi bil toženec tožen pred sodiščem države članice, katerega pristojnosti razumno ni bilo mogoče predvideti. [...]
- [...]
- (34) Zagotoviti bi bilo treba kontinuiteto med [...] [K]onvencijo [z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 1972, L 299, str. 32)], Uredbo (ES) št. 44/2001 [z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42)] in to uredbo ter v ta namen predpisati prehodne določbe. To velja tudi za razlago [...] [K]onvencije [z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah] in uredb, ki so jo nadomestile, s strani Sodišča Evropske unije.“
- 4 Člen 1(1) in (2)(a), umeščen v poglavje I Uredbe št. 1215/2012 z naslovom „Področje uporabe in opredelitve pojmov“, določa:
 - „1. Ta uredba se uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, ne glede na naravo sodišča. [...]
 - 2. Ta uredba se ne uporablja za:
 - (a) osebna stanja ali pravno in poslovno sposobnost fizičnih oseb, za premoženjska razmerja iz zakonske zveze ali razmerje, za katerega se v skladu z zakonom, ki se zanj uporablja, šteje, da ima primerljiv učinek kot zakonska zveza“.

- 5 Naslov oddelka 2 poglavja II navedene uredbe je „Posebna pristojnost“. Vanj je umeščen člen 7, ki določa:

„Oseba s stalnim prebivališčem v državi članici je lahko tožena v drugi državi članici:

1. (a) v zadevah v zvezi s pogodbenimi razmerji pred sodiščem v kraju izpolnitve zadevne obveznosti;

[...]“

- 6 Člen 8, ki je umeščen v isti oddelek, določa:

„Oseba s stalnim prebivališčem v državi članici je lahko tožena tudi:

[...]

4. v zadevah v zvezi s pogodbo, če se tožba lahko povezuje s tožbo zoper istega toženca v zvezi s stvarnimi pravicami na nepremičninah, pred sodiščem v državi članici, v kateri se nahaja nepremičnina.“

- 7 Člen 24 Uredbe št. 1215/2012, umeščen v oddelek 6 poglavja II z naslovom „Izključna pristojnost“, določa:

„Ne glede na stalno prebivališče strank so izključno pristojna naslednja sodišča države članice:

1. v postopkih, predmet katerih so stvarne pravice na nepremičninah ali najem/zakup nepremičnin, sodišča držav članic, v katerih se nahaja nepremičnina.

[...]“

Avstrijsko pravo

- 8 Upoštevne določbe nacionalnega prava so v Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch (civilni zakonik, v nadaljevanju: ABGB) in v Grundbuchsgesetz (zakon o zemljiški knjigi, v nadaljevanju: GBG).

- 9 Člen 380 ABGB določa:

„Brez naslova in brez pravnega načina pridobitve ni mogoče pridobiti nobene lastnine.“

- 10 Člen 425 ABGB določa:

„Zgolj naslov še ni podlaga za lastnino. Lastnina in vse stvarne pravice se lahko, razen v zakonsko določenih primerih, pridobijo le s pravno izročitvijo in prevzemom.“

- 11 Člen 431 ABGB določa:

„Za prenos lastnine na nepremičninah mora biti pravni posel pridobitve vpisan v za to določene javne knjige. Ta vpis se imenuje *Einverleibungen* (intabulacija).“

- 12 Člen 444 ABGB določa:

„Lastnina lahko preneha na podlagi volje lastnika, zakona ali sodne odločbe. Vendar lastnina na nepremičninah preneha šele z izbrisom iz javnih knjig.“

13 Člen 8 GBG razlikuje med vpisi v zemljiško knjigo:

„Vpisi v zemljiško knjigo so:

1. vknjižbe (*Einverleibungen*) (brezpogojne pravne pridobitve ali izbrisi – *Intabulationen* ali *Extabulationen*), ki se izvedejo brez nadaljnje utemeljitve, ali
2. predznambe (pogojne pravne pridobitve ali izbrisi, prenotacije), katerih učinek je pridobitev, prenos, omejitev ali izbris pravic le pod pogojem njihove nadaljnje utemeljitve, ali
3. zaznambe.“

14 V skladu s členom 9 GBG se lahko v zemljiško knjigo vpišejo le stvarne pravice in bremena, odkupna in predkupna pravica ter zakupna pravica.

15 Člen 61 GBG o zaznambi sporov v zemljiški knjigi določa:

„(1) Če nekdo, ki meni, da se z vpisom kršijo njegove pravice, s tožbo izpodbija vknjižbo zaradi neveljavnosti in zahteva vzpostavitev prejšnjega zemljiškoknjižnega stanja vpisov, lahko predlaga zaznambo takega spora v zemljiško knjigo hkrati s tožbo ali pozneje. Zaznamba spora se lahko predlaga bodisi pri sodišču, ki odloča o sporu, bodisi pri zemljiškoknjižnem sodišču.

(2) Ta zaznamba spora povzroči, da sodba, izdana glede tožbe, v celoti učinkuje tudi proti osebam, ki so pravice pridobile šele po tem, ko je bila zaznamba spora predlagana pri zemljiškoknjižnem sodišču.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

16 W. Schmidt, ki prebiva v Avstriji, je bil lastnik nepremičnine na Dunaju (Avstrija). Z notarskim zapisom darilne pogodbe z dne 14. novembra 2013, sklenjenim na Dunaju, je to nepremičnino podaril svoji hčeri, C. Schmidt, ki je od tega dne dalje v zemljiški knjigi vpisana kot lastnica te nepremičnine. C. Schmidt je v času darovanja prebivala v Nemčiji, kjer še vedno živi.

17 Iz elementov iz spisa, s katerim razpolaga Sodišče, je razvidno, da je bil W. Schmidt na podlagi izvedenskega mnenja psihiatra, v katerem je bil ugotovljen obstoj hudih duševnih motenj, ki so se pojavile maja 2013, z odločbo z dne 17. novembra 2014 postavljen pod skrbništvo.

18 W. Schmidt, ki ga je zastopal njegov skrbnik, je s tožbo, vloženo 24. marca 2015 pri Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (deželno sodišče za civilne zadeve na Dunaju, Avstrija), predlagal razglasitev ničnosti darilne pogodbe z dne 14. novembra 2013 in zato izbris lastninske pravice C. Schmidt na nepremičnini iz zemljiške knjige, ker naj bi bila ta vknjižba neveljavna. Na podlagi člena 61(1) GBG je bilo s sklepom z dne 25. marca 2015 predlogu tožeče stranke iz postopka v glavni stvari, da se v zemljiško knjigo vpiše zaznamba o tožbi za izbris, ugodeno.

19 C. Schmidt je trdila, da predložitveno sodišče ni pristojno za odločanje o tožbi iz postopka v glavni stvari, ker naj pristojnost tega sodišča ne bi mogla temeljiti na členu 24, točka 1, Uredbe št. 1215/2012, saj naj se tožba ne bi nanašala na stvarno pravico na nepremičnini v smislu te določbe.

20 Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (deželno sodišče za civilne zadeve na Dunaju) je v dvomih glede razlage člena 24, točka 1, Uredbe št. 1215/2012, pri čemer se sklicuje, prvič, na sklep Sodišča z dne 5. aprila 2001, Gaillard (C-518/99, EU:C:2001:209), v katerem je bila zavrnjena uporaba pravila o izključni pristojnosti v postopkih, katerih predmet so stvarne pravice na nepremičninah, za tožbo

o razveljavitvi prodajne pogodbe o nepremičnini, in drugič, na sodbo z dne 3. aprila 2014, Weber (C-438/12, EU:C:2014:212), v skladu s katero tožba za ugotovitev neveljavnosti izvrševanja predkupne pravice na nepremičnini spada v to izključno pristojnost.

- 21 Predložitveno sodišče pojasnjuje, da se sodba, s katero se je na podlagi člena 61(1) GBG ugodilo tožbi za izbris, uveljavlja tako zoper C. Schmidt kot – zaradi zaznambe navedenega spora v zemljiški knjigi – zoper tretje osebe, ki so med postopkom pridobile stvarne pravice na zadevni nepremičnini.
- 22 V teh okoliščinah je Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (deželno sodišče za civilne zadeve na Dunaju) prekinilo odločanje in Sodišču postavilo to vprašanje za predhodno odločanje:

„Ali postopek o razglasitvi ničnosti darilne pogodbe zaradi poslovne nesposobnosti darovalca in vknjižba izbrisa lastninske pravice obdarjenca v zemljiško knjigo spadata pod določbo člena 24, točka 1, Uredbe št. 1215/2012, ki določa izključno pristojnost za stvarne pravice na nepremičnini?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 23 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 24, točka 1, prvi odstavek, Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da pomeni tožba za razglasitev ničnosti darilne pogodbe za nepremičnino zaradi poslovne nesposobnosti darovalca in za izbris vknjižbe lastninske pravice obdarjenca iz zemljiške knjige tožbo „v postopkih, predmet katerih so stvarne pravice na nepremičninah“, v smislu te določbe.
- 24 Najprej je treba ugotoviti, da taka tožba spada na stvarno področje uporabe Uredbe št. 1215/2012.
- 25 Čeprav člen 1(2)(a) te uredbe iz njenega področja uporabe med drugim izključuje osebna stanja ali pravno in poslovno sposobnost fizičnih oseb, pa namreč drži, kakor je v bistvu opozorila generalna pravobranilka v točkah od 27 do 31 sklepnih predlogov, da odločitev o poslovni sposobnosti darovalca v okviru tožbe, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ni glavni predmet te tožbe, ki se nanaša na pravno veljavnost darilne pogodbe, ampak predhodno vprašanje.
- 26 Iz besedila člena 24, točka 1, prvi odstavek, Uredbe št. 1215/2012 izhaja, da so v postopkih, katerih predmet so stvarne pravice na nepremičninah, izključno pristojna sodišča države članice, v kateri je nepremičnina (*forum rei sitae*), pri čemer se prebivališče strank ne upošteva. Ob upoštevanju, da ta določba v bistvu povzema vsebino člena 22, točka 1, prvi odstavek, Uredbe št. 44/2001, je treba ugotoviti, da Uredba št. 1215/2012 nadomešča Uredbo št. 44/2001, zato velja razlaga Sodišča v zvezi z določbo zadnjenavedene uredbe tudi za Uredbo št. 1215/2012, saj se lahko določbe teh instrumentov prava Unije štejejo za enakovredne (glej po analogiji sodbo z dne 16. junija 2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, točka 22 in navedena sodna praksa).
- 27 Sodišče je v zvezi s členom 22, točka 1, Uredbe št. 44/2001 razsodilo, da je treba v pravu Unije pomen izraza „katerih predmet so stvarne pravice na nepremičninah“, zato da bi se kar najbolje zagotovili enakost in enotnost pravic in obveznosti, ki jih imajo države članice in zainteresirane osebe na podlagi te uredbe, opredeliti avtonomno (sodbi z dne 3. aprila 2014, Weber, C-438/12, EU:C:2014:212, točka 40, in z dne 17. decembra 2015, Komu in drugi, C-605/14, EU:C:2015:833, točka 23).
- 28 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča v zvezi z Uredbo št. 44/2001 prav tako izhaja, da se določbe člena 22, točka 1, te uredbe – ker so izjema od splošnih pravil, določenih v tej uredbi, in zlasti od pravila, določenega v členu 2(1) te uredbe, v skladu s katerim so ob upoštevanju določb te uredbe osebe s stalnim prebivališčem v državi članici tožene pred sodišči te države članice – ne smejo razlagati širše, kot zahteva njihov cilj. Zaradi teh določb so namreč stranke prikrajšane za izbiro sodišča, ki bi

jo sicer imele, in so v nekaterih primerih lahko tožene pred sodiščem, ki ni sodišče kraja stalnega prebivališča oziroma sedeža nobene od njih (sodba z dne 17. decembra 2015, Komu in drugi, C-605/14, EU:C:2015:833, točka 24).

- 29 Glede cilja, ki mu sledijo navedene določbe, je tako iz Poročila o Konvenciji o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 1979, C 59, str. 1) kot iz ustaljene sodne prakse Sodišča v zvezi s členom 22, točka 1, prvi odstavek, Uredbe št. 44/2001 razvidno, da je glavni razlog za podelitev izključne pristojnosti sodiščem države članice, v kateri je nepremičnina, ta, da sodišče kraja, kjer je nepremičnina, zaradi bližine najbolj pozna dejstva ter lahko uporabi pravila in običaje, ki navadno veljajo za državo, v kateri je nepremičnina (sodba z dne 17. decembra 2015, Komu in drugi, C-605/14, EU:C:2015:833, točka 25).
- 30 Sodišče je poleg tega pojasnilo, da izključna pristojnost sodišč države pogodbenice, v kateri je nepremičnina, ne zajema vseh tožb glede stvarnih pravic na nepremičninah, ampak samo tiste, ki spadajo na področje uporabe navedene konvencije oziroma navedene uredbe ter s katerimi se poskušajo po eni strani določiti obseg, vsebina, lastništvo, posest nepremičnine ali obstoj drugih stvarnih pravic na teh nepremičninah in s katerimi se po drugi strani imetnikom teh pravic poskuša zagotoviti varstvo s temi nepremičninami povezanih pravic (sodba z dne 17. decembra 2015, Komu in drugi, C-605/14, EU:C:2015:833, točka 26 in navedena sodna praksa).
- 31 Opozoriti je tudi treba, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča razlika med stvarno in osebno pravico ta, da prva, ki se nanaša na stvar, učinkuje proti vsem, medtem ko se je na drugo mogoče sklicevati le proti dolžniku (sodba z dne 17. decembra 2015, Komu in drugi, C-605/14, EU:C:2015:833, točka 27 in navedena sodna praksa).
- 32 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da po avstrijskem civilnem pravu ugotovitev ničnosti darilne pogodbe zaradi poslovne nesposobnosti učinkuje *ex tunc*, zaradi česar je treba tako pridobljeno premoženje vrniti. V primeru pogodb, katerih predmet je nepremičnina, se ta vrnitev opravi z izbrisom vsakršne navedbe o lastninski pravici osebe, ki je navedena kot lastnica, iz zemljiške knjige.
- 33 Ker želi W. Schmidt s tožbo doseči, prvič, razglasitev ničnosti darilne pogodbe zaradi svoje poslovne nesposobnosti in, drugič, to, da se iz zemljiške knjige izbriše navedba o lastninski pravici njegove hčere, je treba značaj te tožbe obravnavati glede na vsakega od teh predlogov.
- 34 Prvič, v zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti darilne pogodbe o nepremičnini iz predložitvene odločbe izhaja, da ta predlog temelji na domnevni ničnosti pogodbe zaradi poslovne nesposobnosti tožeče stranke iz postopka v glavni stvari. Vendar iz ustaljene sodne prakse izhaja, da za določitev sodne pristojnosti države članice, v kateri je nepremičnina, ni dovolj, da se zadeva nanaša na stvarno pravico na nepremičnini ali da je tožba povezana z nepremičnino. Tožba se mora namreč opirati na stvarno, in ne na osebno pravico na nepremičnini (glej v tem smislu sklep z dne 5. aprila 2001, Gaillard, C-518/99, EU:C:2001:209, točka 16).
- 35 Ta razlaga je poleg tega podprta s Poročilom P. Schlosserja o Konvenciji o pristopu Kraljevine Danske, Irske ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska h Konvenciji o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah in k protokolu o razlagi te konvencije s strani Sodišča (UL 1979, C 59, str. 71, točke od 170 do 172), v katerem je glede mešanih tožb, ki temeljijo na osebni pravici in s katerimi se želi doseči stvarna pravica, pojasnjeno, da številni elementi govorijo v prid prevladi osebnega značaja teh tožb in zato neuporabljivosti pravila o izključni pristojnosti v zadevah v zvezi z nepremičninami (glej po analogiji sklep z dne 5. aprila 2001, Gaillard, C-518/99, EU:C:2001:209, točka 21).

- 36 Kot je v bistvu ugotovila generalna pravobranilka v točki 40 sklepnih predlogov, dejstvo, da se akt, katerega ničnost se zahteva, nanaša na nepremično premoženje, nima nikakršnega vpliva na analizo njegove veljavnosti, saj nepremičninski značaj predmeta pogodbe v teh okoliščinah ni bistven (glej po analogiji sklep z dne 18. maja 2006, ČEZ, C-343/04, EU:C:2006:330, točka 34).
- 37 Dodati je treba tudi, da taka razlaga ne posega v zahtevo po učinkovitem izvajanju sodne oblasti, na kateri – kakor izhaja iz točke 29 te sodbe – temelji člen 24, točka 1, Uredbe št. 1215/2012, saj sodišču, ki mu je zadeva predložena v odločanje, pri odločanju o predlogu za razglasitev ničnosti darilne pogodbe zaradi poslovne nesposobnosti ni treba opraviti preverjanj, ki so strogo povezana z zadevno nepremičnino, da bi upravičilo uporabo pravila o izključni pristojnosti iz tega člena.
- 38 Vendar lahko predložitveno sodišče, kakor je opozorila generalna pravobranilka v točki 50 sklepnih predlogov in kakor je trdila češka vlada v svojih pisnih stališčih, pristojnost za odločanje o predlogu za razglasitev ničnosti darilne pogodbe o nepremičnini utemelji s členom 7, točka 1(a), Uredbe št. 1215/2012.
- 39 V skladu s to določbo lahko o zadevah v zvezi s pogodbenimi razmerji namreč odloča sodišče kraja izpolnitve obveznosti, ki je podlaga za zahtevek, to je obveznosti, ki ustreza pogodbeni pravici, na kateri temelji tožba vlagatelja (glej v tem smislu sodbo z dne 6. oktobra 1976, De Bloos, 14/76, EU:C:1976:134, točke od 10 do 14). V obravnavanem primeru temelji tožba iz postopka v glavni stvari na domnevni ničnosti pogodbene obveznosti, ki sestoji iz prenosa lastninske pravice na nepremičnini, ki – če bi bila ta pogodba veljavna – mora biti in je sprva tudi bila izpolnjena v Avstriji.
- 40 Drugič, kar zadeva predlog za izbris lastninske pravice obdarovanke iz zemljiške knjige, ta temelji na ničnosti prenosa lastninske pravice, torej na stvarni pravici na zadevni nepremičnini, na katero se sklicuje tožeča stranka iz postopka v glavni stvari.
- 41 Tak predlog, s katerim se želijo zavarovati upravičenja, ki izhajajo iz stvarne pravice, spada v skladu s členom 24, točka 1, prvi odstavek, Uredbe št. 1215/2012 na področje izključne pristojnosti države članice, v kateri je nepremičnina.
- 42 Ob upoštevanju izključne pristojnosti sodišča države članice, v kateri je nepremičnina, za odločanje o predlogu za izbris lastninske pravice obdarovanke iz zemljiške knjige, ima to sodišče – kakor je ugotovila generalna pravobranilka v točkah od 51 do 58 sklepnih predlogov – na podlagi člena 8(4) Uredbe št. 1215/2012 tudi sodno pristojnost, ki temelji na načelu sorodnih pravnih, da odloči o ničnosti darilne pogodbe o nepremičnini, saj sta ta predloga vložena zoper isto toženo stranko in ju je, kakor izhaja iz elementov iz spisa, s katerim razpolaga Sodišče, mogoče združiti.
- 43 Na podlagi vseh navedenih ugotovitev je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti:
- Določbe Uredbe št. 1215/2012 je treba razlagati tako, da tožba za razglasitev ničnosti darilne pogodbe o nepremičnini zaradi poslovne nesposobnosti darovalca ne spada na področje izključne pristojnosti države članice, v kateri je nepremičnina, določene v členu 24, točka 1, te uredbe, ampak na področje posebne pristojnosti iz člena 7, točka 1(a), navedene uredbe.
 - Tožba za izbris navedb o lastninski pravici obdarovanca iz zemljiške knjige spada na področje izključne pristojnosti iz člena 24, točka 1, te uredbe.

Stroški

- 44 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Določbe Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da tožba za razglasitev ničnosti darilne pogodbe o nepremičnini zaradi poslovne nesposobnosti darovalca ne spada na področje izključne pristojnosti države članice, v kateri je nepremičnina, določene v členu 24, točka 1, te uredbe, ampak na področje posebne pristojnosti iz člena 7, točka 1(a), navedene uredbe.

Tožba za izbris navedb o lastninski pravici obdarovanca iz zemljiške knjige spada na področje izključne pristojnosti iz člena 24, točka 1, iste uredbe.

Podpisi